

Ez da gitxiagorako! (Euri tanta)

Arantza Leniz)

EUSKERAZALEAK ALKARTEA. BILBAO.

2015eko sari leiaketa. Lenengo saria

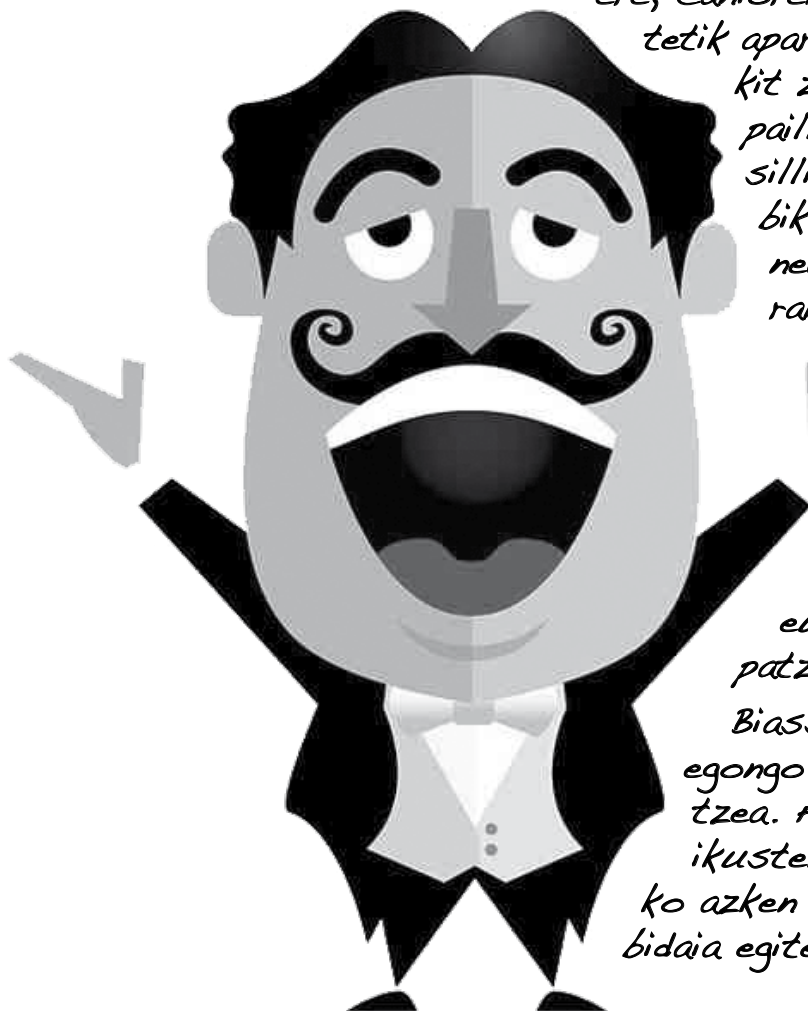
*B*adakizue nor dan Giovanni Biassilli? Tenore italiar ospetsu bat da. Ruggero Leoncavallo musikagille italiarraren Pagliacci operako pertsonaia nagusia antzestu eban, orain iru illabete bat, Pariseko Garnier Operan. Nire azalpena entzun eta gero, operan aditua nazelakoan egongo zaree, ezta? Baiña, egia esateko, gai onetaz ideiarik be ez daukat. Beñola irratian entzun arte Biassilli jaunari gertatutakoa, ez neban tenore au ezagutzen, naiz eta, antza denez, entzute andikoa izan mundu osoan. Pasadizuak grazia egin eustan eta orregaitik zeuei be Biassilliri jazotakoaren barri emon gura deutsuet.

Ba, diñotsuedan moduan, Pariseko Garnier Operan egon zan uda bueltan Biassilli jauna Ruggero Leoncavalloren Pagliacci lan ederreko pertsonaia nagusiaren papera egiten, ain zuzen ere, Caniorena. Opera guztia kontatzea luze egi-

tetik aparte, egia esateko, nik neuk be ez dakit zelan dan istorio osoa, baiña Canio paillazo bat dana, ori ba dakit. Ba, Biassilli jauna, bost egunetan bere papera bikain betetu eta gero, azkenengo egunean afaria jatera gonbidatu eban operako zuzendariak. Tenore ospetsuak

eskerrak emon eutsozan eta oso pozik joango zala afaltzera esan eutson, baiña ezinezkoa zala bere emazteari berbea emonda eukalako, emonaldia eta gero alkarregaz afalduko ebela, euren ezkontzako 26. urteurrena ospatzeko.

Biassilli jaunak naiago eban Parisen egongo zan azken eguna emazteagaz pasatzea. Azken illeotan andik ona ebillen, alkar ikusteko asti barik. Parisen denboraldiko azken ekitaldia izango zala eta, emazteagaz bidaiari egitea erabaki eban. Onela urteurrena be

algarregaz ospatuko eben, Paris dan eszenatoki erromantiko ezin obean.

Ospakizunerako Thoumieux jatetxea aukeratu eban. Bertan batzekotan gelditu zan emazteagaz eta orretarako ordu erdi bat baiño ez eukan. Taxi bat artu eban ostatura eroateko. Taxi-gidariak arrituta begiratu eutsen taxian sartzerakoan. Ez zan gitxiagorako, Biassilli jauna oraindiño antzespeneko arropakaz eta makillajeagaz joian eta, au da, paillazo jantzita. Biassillik kamerinoan aldatu baiño naiago eban arroztetxean aldatzea eta aurpegia be bertan garbitzea, ariñago egingo ebala pentsaurik.

Ostatura eldu zanean eta taxi-gidariari ordaintzerakoan konturatu zan diru-zorroa antzokiko aldagelan itzi ebala eta justu-justu eldu jakon sakeleko diruaz taxia ordaintzeko. Dirutik aparte kreditu-txartela be diru-zorroan eukan. Biassilli jauna estutu egin zan Thoumieux luxuzko jatetxean afaria zelan ordainduko eban pentsatzerakoan. Antzokira bueltatzeko ez eukan denborarik, emaztea itxaroten eukan eta. Orduan, ostatu barrura sartu eta gelara igo baiño leen, arrera-lekura urreratu zan dirua eskatzera. Ba ekian ostatuan dirua mailleguan emoteko arazorik ez egoana, lagun askok egiten eban ori eta.

Arrerako mutillak ere, taxi-gidariaren moduan, arrituta begiratu eutsen bere itxura ikusita. Biassilli jaunak zirkinik ere egin barik, modu onean, dirua eskatu eutsen, bosteun euro bueltan. Mutillak orduan identifikaziño txartela eskatu eutsen. Biassillik mutillari bearrezko azalpen guztiak emon ondoren, onek oraindiño identifikaziño txartela erakusteko eskatu eutsen.

- Barriro azaldu bearra daukat ala? Mutilla! zelan esan bear deutsut, ba? - Biassilli jaunak aserratuta.

- Jauna, nik inprimaki au betetu bear dot derrigorrez-mutillak tenoreari eskuak bere aurrean jarriz eta inprimakia erakutsiz- eta orretarako zu identifikatu egin bear zara.

- Nik ez dot bear identifikatzerik! Edonork daki ni nor nazen- Biassillik aserre bizian.

Atzera ta aurrera ebilzan guztiak mutillari eta paillazoari zurtz egin da begiratzen eutsen.

Biassillik andik ebilzanez ea bera nor zan baekien galdetzen eutsoen txilioka, baiña erantzunik euki ez ezik, jendea uxatzea baiño ez eban lortu.

- Zuk, mutilla, benetan ez nozula ni ezagutzen?

- Ez, jauna, bene-benetan.

- Ba ni Biassilli tenore ospetsua naz.

- Parkatu egidazu, Biassilli jauna, baiña ez dot iñoiz zure izena entzun. Egia esateko, opera zalea be ez naz. Beste musika estilo batzuk naiago dodaz.

- Bai, bai, zure adiñekoek rock zaratsua naiago dozuena badaikit, baiña ori baiño geiago be badago, e? Beste musika estilo batzuk entzuteak kalterik ez deustu egingo! - Biassillik ironiaz.

Mutillak tenoreari begietara begiratzen eutson isilik zeozer itxaroten egoan moduan. Tenoreak orduan etsia artuta, arrerako mostradore gainean egoan egunkaria artu eta orriak arrapaladan pasatzen asi zan, barruan begiratzen, bere argazkiren bat aurkitzeko asmoaz. "Agenda" ekarren orrietan aurkitu eban. Esan bearra eukan oso dotore atara ebelatzen argazki orretan. Gazteago emoten eban.

- Mutilla, ea orain ezagutzen nozun- Biassillik aldizkariko argazkia mutillari begi aurrean jarrita.

- Sentitzen dot, jauna, baiña ez zaitut ezagutzen. Ez da erraza be,

kontutan eukita zure aurpegia ezin dodala ondo ikusi, paillazo makillatuta zagoz eta.

- Bai makillatuta daukat aurpegia. Azaldu deutsudan moduan, emonaldia eta gero astirik ez dot euki eta nire asmoa izan da nire gelako baiñugelan garbitu eta aldatzea. Baiña, itzi daigun ori alde batean, eta ez egidazu esan au ni ez nazenik!

- Jauna, ezin dot esan ori zu zaranik. Ez ori ez egunkariko edozein argazkitan agertzen dan edonor. Zure aurpegia ikusita ezin zaitut ezertara be ezagutu.

- Orduan ba, mutilla-tenoreak gero eta pazientzia gitxiagoz-zer egin bear dot zuk niri dirua izteko? Bosteun euro besterik ez dot bear!

- Ara, jauna, diñozun moduan Biassilli tenore ospetsua bazara, erraz eukiko dozu niri ori erakustea.

- Bai? Zelan?

- Ba zure betiko zeregiña egiten, au da, abestuten.

- Abestuten diñozu?

- Bai, jauna.

- Ni, nazen moduan, Biassilli jauna, italiar tenore ospetsua izanda, zuk uste dozu nik bosteun eurogaitik abestuko dodala? Txikikeria orregaitik abestuko baneu, ez nintzateke Biassilli andia izango!

Eta Biassilli jaunak, ospe andiko tenoreak, andikiro ostatuko atetik urten eban.